

Vypraveno


dne 27.6.2016

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7.7.2016
podpis: Stelibrá



MVCRP011770J

V Praze dne 21. června 2016
Č.j.: MV-69182-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0952r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu nezletilé

Děčín - Česká republika, státní občanky Vietnamu, trvale bytem , nar.
(dále jen „žadatelka“), který za ni podala jako
zákonný zástupce á, nar. Ha Tinh - Vietnam, státní
občanka Vietnamu, trvale bytem tamtéž, dále zastoupena
advokátem se sídlem AK, (dále jen

„zmocněnec“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 22. 2. 2016, č. j.: VS-7259/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Dne 10. 7. 2014 podala matka žadatelky jako její zákonný zástupce prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Souhlas druhého rodiče - otce s úředně ověřeným podpisem je součástí spisového materiálu. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 24. 7. 2014. Žadatelka žije ve společné domácnosti s rodiči, jež jsou státními občany Vietnamu. Žadatelka má staršího bratra. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ode dne 28. 2. 2002 za účelem sloučení rodiny.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatelky posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatelky nevyhovělo. Důvodem k tomuto postupu Ministerstva vnitra byla skutečnost, že žadatelka dostatečně neprokázala, že by byla v České republice integrována z hlediska rodinného, kdy nemá vytvořené žádné rodinné vazby na státní občany České republiky. V souladu s judikaturou správních soudů Ministerstvo vnitra při posouzení věci zohlednilo, že rodiče žadatelky, na kterých je dosud zcela závislá, jsou státními občany Vietnamu, kteří o udělení státního občanství České republiky nežádají. Ministerstvo vnitra tedy upřednostnilo tzv.

zásadu jednotného státního občanství v rodině, resp. zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí.

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal zmocněnec zákonného zástupce žadatelky v zákonné 15-ti denní lhůtě tzv. blanketní rozklad, který na výzvu správního orgánu prvního stupně následně doplnil o předepsané náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu.

Zmocněnec v rozkladu uvádí, že přestože žadatelka splnila všechny zákonné podmínky pro udělení státního občanství, správní orgán prvního stupně její žádosti nevyhověl, protože nepovažoval integraci žadatelky do české společnosti za zcela dostačující, neboť dle správního orgánu prvního stupně žadatelka nemá mít vytvořeny vazby na státní občany České republiky. Správní orgán prvního stupně proto přihlédl k jednotnosti státního občanství v rodině, kdy vzhledem k tomu, že nikdo z rodinných příslušníků žadatelky není státním občanem České republiky, není důvod pro to, aby bylo žadatelce státní občanství uděleno. S tímto závěrem zmocněnec zákonného zástupce žadatelky nesouhlasí. Dle názoru zmocněnce zákonného zástupce žadatelky správní orgán prvního stupně žádost žadatelky neposuzoval individuálně, když této nevyhověl. Žadatelka v České republice žije od narození, mluví plynule česky, má k této zemi hluboký vztah, žije v souladu s českými obyvateli a českou kulturou, přičemž prostřednictvím zákonných zástupců dodržuje všechny platné předpisy. Rodina žadatelky v žádném případě neplánuje návrat do země svého původu. Udělení státního občanství České republiky je proto v zájmu žadatelky. Správní orgán prvního stupně nezkoumal v širších souvislostech integraci žadatelky a její rodinné poměry. Princip jednotnosti státního občanství nemůže být v daném případě upřednostněn před zájmem žadatelky na udělení státního občanství České republiky, protože jeho neudělením se nebude moci plnohodnotným způsobem realizovat na území České republiky. Nad to všichni nejbližší rodinní příslušníci žadatelky mají povolení k pobytu na území České republiky, případné narušení rodinného života z důvodu nejednotného státního občanství v rodině zde proto nehrozí. V této souvislosti zmocněnec zákonného zástupce žadatelky dále upozornil, že žadatelka má navíc rodinného příslušníka - pana _____ který je synem matky žadatelky a je státním občanem České republiky. Rodný list a kopie občanského průkazu bratra žadatelky tvoří pak dle tvrzení zmocněnce zákonného zástupce žadatelky přílohu doplněného rozkladu. Dle zmocněnce zákonného zástupce žadatelky správní orgán postupoval při vyřízení věci přísně formalisticky a svévolně, neboť zneužil správního uvážení.

Zmocněnec zákonného zástupce žadatelky v doplnění rozkladu dále uvedl, že správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím vytváří precedens, kdy nebude nikdy nikomu na území České republiky uděleno státní občanství. V této souvislosti uvádí příklad, kdy se žadatelka provdá např. za státního občana Slovenské republiky, který stejně jako ona bude mít v České republice povolen trvalý pobyt, kdy ani jejich potomci nebudou mít nikdy možnost na základě výkladu správního orgánu prvního stupně získat státní občanství České republiky.

Zmocněnec zákonného zástupce žadatelky uzavřel, že správní orgán prvního stupně nepřiměřeně klade důraz na tvrdost zákona, kdy způsob, jakým jej vykládá, je

svévolně nesmyslný a postrádající logiku, neboť žadatelce, která se v České republice narodila, studuje a žije, neumožňuje završit její integraci a bude jí tak například v budoucím životě bráněno pracovat ve státních službách, neboť nikdy nebude mít státní občanství České republiky. S ohledem na výše uvedené zmocněnec zákonného zástupce žadatelky navrhl, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra zrušil a vrátil k novému projednání, nebo aby sám ministr vnitra rozhodl o udělení státního občanství České republiky žadatelce.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra je pak se zřetelem k závěru rozkladové komise toho názoru, že v daném případě Ministerstvo vnitra postupovalo správně, když žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo, neboť udělení státního občanství České republiky brání zásada jednotného státního občanství rodiny.

Ministr vnitra se domnívá, že právě udělení státního občanství České republiky žadatelce za situace, kdy rodiče žadatelky, na nichž je vzhledem ke svému věku a ke konkrétním okolnostem případu (není v péči jiné osoby) závislá, jsou státními občany Vietnamu, kdy státní občanství České republiky dosud nenabyli, by jednotnost státního občanství rodiny bezesporu narušilo. Ze smyslu zásady jednotnosti státního občanství rodiny lze pak dovodit, že pro naplnění této zásady není rozhodující, že rodinní příslušníci nezletilé žadatelky mají na území České republiky povolen trvalý pobyt či že žadatelka má úměrně svému věku a faktu, že se na území České republiky narodila, běžné sociální vazby, jak se mylně domnívá zmocněnec zákonného zástupce žadatelky. Námitku týkající se bratra žadatelky a, který má být státním občanem České republiky, považuje ministr vnitra pro posouzení věci ve vztahu k žadatelce za bezpředmětnou. Podle názoru ministra vnitra je v daném případě vazba žadatelky k rodičům, kteří jsou státními občany Vietnamu, nepochybně silnější než vazba k staršímu bratru.

S ohledem na výše uvedené ministr vnitra považuje za vyvrácenou námitku zmocněnce zákonného zástupce žadatelky uvedenou v rozkladu, že by Ministerstvo vnitra v daném případě postupovalo při vyřízení věci přísně formalisticky a svévolně, nepostupovalo individuálně či zneužilo správní uvážení.

Námitce zmocněnce zákonného zástupce žadatelky, že správní orgán prvního stupně vytváří precedens, kdy nebude nikdy nikomu na území České republiky uděleno státní občanství, nelze přisvědčit. Předně je třeba sdělit, že příslušný správní orgán žádosti o udělení státního občanství České republiky posuzuje vždy individuálně s ohledem na okolnosti toho kterého případu. Nelze tedy závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí ve vztahu k danému případu paušalizovat a tvrdit, že nikdy nikomu nebude státní občanství České republiky uděleno. Jakékoliv předjímání budoucnosti, jak činí zmocněnec zákonného zástupce žadatelky v rozkladu, pak není namístě, neboť pro posouzení žádosti je rozhodný skutkový stav, který existuje v době rozhodování o žádosti. Stejně tak nelze tvrdit, že žadatelka již nikdy nebude mít státní občanství České republiky. V této souvislosti

ministr vnitra upozorňuje, že zákon o státním občanství České republiky navíc umožňuje za splnění podmínek nabytí státního občanství České republiky zjednodušenou cestou - prohlášením po dosažení zletilosti (viz § 35 zákona o státním občanství České republiky).

Ministr vnitra je toho názoru, že správní orgán prvního stupně v daném případě při vyřízení věci postupoval v souladu se zákonem. Ministr vnitra se tedy s přihlédnutím k výše uvedenému s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 22. 2. 2016 ztotožnil, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

ministr vnitra

